

на *зияфетъ*. Така се нарича продължителната бѣседа, въ врѣме на която ъдхтъ, пиятъ шербетъ, танцуватъ и даже спятъ; кафето и цигаритѣ сж въ изобилие, при това свирятъ съ *шездари*, а гдѣто сж введени франкскитѣ обичаи, тамъ свирятъ на фортепьяно. Така се веселятъ бѣднитѣ харемни затворници, или развеселяватъ свойтъ господарь. Ако той съизволи да влѣзе въ харема, то се облича съ шуба или антерия, сѣда на мѣккитѣ диванъ, пие кафе и шербетъ, или хюска мастика, затѣква се съ дима на чубучката и попоглѣжда на развлеченията.

За всѣки правовѣренъ мюсюлманинъ това е врѣмето на сладкъ отдихъ, на райско наслаждение. Цѣль день той е или на служба или е заетъ съ нѣкаква работа; ако ли той не служи или нѣма работа, то той е длъженъ да сѣди въ *селямлъка*, и да чяка докѣтъ го съжелятъ гоститѣ и да го избавятъ отъ мъкотия и усамотение. Тукъ той е длъженъ да ѣде утрѣнната и вечерната трапеза, защото може да дойде гостенинъ, а Исляма прѣдписва да се нахрани, напои и радостно приеме гостенина: това е религиозна длъжностъ. Като изпълни свойтъ дългъ въ селямлъка, той може да се отдалечи на отдихъ въ харема. Въ правовѣрнитѣ селямлъжитѣ сж всѣкога бѣдни, макаръ и чисти; да има само на какво да се сѣдне и прозорецъ, отъ който да се глѣда на Божий свѣтъ, по обичайтъ на лютиѣ вени, чергарски. Но въ харема и на най-бѣдниятъ чловѣкъ се заблѣква каква-годѣ роскошь: межки канапета, свѣтло-цвѣтни килими, свѣщилници съ горящи свѣти ерѣбърни чешки, часъ вникъ съ музика, и различни лѣскави играчки — това е съ трудъ спечеленъ жгълъ за отдѣхване.

Какви прѣлести нѣма въ харема на мюесарифъ-паша. На пода смирненски вълнисти килими, така межки като че ли сж пролѣтна мурава; на стѣнитѣ дванадесетъ ерѣбърни свѣщника, въ всѣки едѣнъ горятъ по три свѣщи, а надъ свѣщитѣ хрусталини гирланди, които прѣчуиватъ и отразяватъ свѣтлината съ седемтъѣхъ нѣвѣтове на джата; около стѣнитѣ канапета, покрити съ червенъ атласъ съ ерѣбърни и златни цвѣтове; двѣ голѣми огледала, едно ерѣщу друго, отъ мендерлиез до тавана; та-